

Grundarna ligger begravda på området.

Inbäddat i en skog vid den södra stranden av floden Kaveri i Tamil Nadu, Sydindien, ligger Saccidananda Ashram Shanthivanam. Ashramet grundades för 75 år sedan med målet att främja fred mellan människor och religioner genom att förena ritualer från olika andliga traditioner. Här råder uppfattningen att olika religioner är olika vägar till Gud.

Text och foto Eva Brenckert

En vision att sprida fred

Templet.

De höga, röda grindarna står öppna när vi anländer. En orangeklädd, skäggig man möter oss och visar in oss i ett rum där pass och visum kopieras. Vi har rest ett helt dygn med nattbuss på slingriga vägar över bergen, genom bullriga städer och vidare genom ett öppet jordbrukslandskap med små byar innan vi till slut är framme. Tystnaden på området är slående, Indien är sällan tyst. En påfågel kommer gående mot oss och när vår taxi har lämnat oss bakom sig är fågelkvitter det enda som hörs.

VI FÖLJER SMALA promenadvägar i skuggan av palmer, banjanträd, peepal- och mangoträd, bananplantor och buskar med blå, vita och orangeröda blommor. Vi passerar ett litet vattenfall, fler påfåglar och kråkor, kor, ett åttkantigt tempel, statyer och små hus, på väg till de rum vi ska bo i under vår vistelse här.

Det tar bara några minuter att gå från ashramets ena ände till den andra. Här och där sitter skyltar med texten Silence. Vi sänker våra röster och börjar viska.

Rummen är små, kanske två meter breda: en 80-säng med myggnät, ett litet bord, hyllor i en blå stenvägg och ett eget badrum. Enkelt, funktionellt och trivsamt.

VI HINNER PRECIS ställa in vårt bagage innan det är dags att gå till templet för kvällsmeditationen. Mörkret sänker sig medan vi sitter i tystnad i en timme. Munkarna sitter i rad på kuddar på stengolvet framför ett altare, och de västerlänningar som är på plats sitter på stolar längs väggarna.

Efter meditationen går vi mot matsalen i tystnad, tar av oss skorna, tvättar händerna och går in i en öppen sal. Vi

sätter oss på stengolvet med ryggarna mot låga väggar. Någon sitter på en stol.

En munk går runt och lägger upp ris, dal, chapati (ett indiskt bröd av mjöl och vatten), lite yoghurt och varsin banan på våra tallrikar. Maten är god – allt är närproducerat, det mesta odlat av munkarna själva.

Efter maten serveras chai, svart te kokt med mjölk, i små metallmuggar utan handtag.

Vi är fem västerlänningar på ashramet: jag och min reskamrat som bara stannar några nätter och tre andra som är här en längre period.

DYGNET PÅ ASHRAMET följer vissa bestämda rutiner. Vi gäster väljer själva vad vi vill delta i. Tempels första aktivitet äger rum klockan fem på morgonen, och den sista klockan nio på kvällen. Det serveras tre måltider i matsalen, samt förmiddags- och eftermiddags – allt på bestämda tider. Vissa måltider äts under tystnad.

På området finns ett väl-försett bibliotek som alltid är öppet, en plats med wifi i skuggan av ett högt banjanträd, en liten affär som håller öppet i anslutning till några av måltiderna, ett kontor, en öppen plats med tak för korna samt bostäder för de tolv munkarna.

En dam i 90-årsåldern bor på området. Hon har ett litet hus intill floden, och vi passar på att hälsa på henne. Hon samlar på fjädrar – bord och väggar är täckta av fjädrar i olika storlekar och färger. Just nu tappar påfågelnas sina fjädrar och hon plockar upp varenda en hon hittar.

EFTER FRUKOSTEN den första morgonen började jag prata med en munk, *Father Dorathick Vj*. Vi promenerade till ett litet hus som består av ett enda rum med en träsäng, en pinnstol, ett lågt bord och ett tak av halm.

Min pappa besökte detta ashram i början av 1980-talet och mötte då en av grundarna, *Father Bede Griffith*. Mötet påverkade honom djupt och inspirerade honom att ändra livsstil och söka sig alltmer till den kristna mystiken.

Jag reste hit av nyfikenhet, för att förstå vad det var som berörde honom så starkt. Men den här morgonen var jag trött och kände mig, märkligt nog, skeptisk till det mesta.

Father Bede Griffith lever inte längre, men Fr. Dorathick och jag sitter nu i Fr. Bedes gamla rum och samtalar. Fr. Dorathick berättar att många blev berörda av mötet med Fr. Bede. Han värderade inte människor, utan såg det goda i allt levande – och det märkte man när man talade med honom.

Jag får en känsla av att Fr. Dorathick är likadan. Han pratar och skrattar, och berättar om händelser i sitt liv som lett till insikter – insikter som fört honom dit han är i dag.

FR. DORATHICK växte upp i en katolsk familj i Chennai. Redan som sjuåring hade han sin första mystiska upplevelse. Han kunde inte sätta ord på den då men varje gång han tog nattvarden hände det igen – han fylldes av en stark närvaro.

Långt senare, när han var 18 år och började meditera, återvände upplevelsen. Han satt orörlig i meditation i över fyra timmar. Efter det intensifierade han sitt sökande; längtan efter att återuppleva och fördjupa kontakten med närvaron och stillheten växte. Han började meditera minst två till tre timmar varje dag.

– Den här vägen har visat mig att den gudomliga närvaron alltid finns nära – inom mig och i allt levande, säger Fr. Dorathick, som fortfarande mediterar minst tre timmar per dygn. Han upprätthåller ►

Fakta!

SACCIDANANDA ASHRAM

SHANTHIVANAM ligger 30 km utanför Tiruchirappalli (Trichi), intill byn Thannirpalli, vid stranden av Kaverifloden.

ASHRAMET GRUNDADES 1950

av två katolska munkar från Frankrike, Fr. Jules Monchanin and Fr. Henri Le Saux och etablerades av Fr. Bede Griffith från England. Ordet Saccidananda är sanskrit och betyder ungefär existens, medvetande och salighet eller sanning, medvetande och lycka. Shanthivanam går att översätta med fredens skog.

ALLA TRE GRUNDARNA var mycket inspirerade och imponerade av österländska religioner såsom hinduism, buddism, islam och taoism. De startade Saccidananda Ashram som ett banbrytande försök till ett indiskt/kristet ashram. Livet på ashramet är grundat på katolska munkklosterregler och hinduiska traditioner. Kyrkan på området är byggd i sydindisk tempelstil och ritualerna följer både katolska och hinduiska traditioner.

UNDER BÖN OCH NATTVARD

läser munkar texter ur Bibeln, Vedaskrifterna, Upanishaderna, Bhagavad Gita och såväl tamilska klassiker som psalmer sjungs.

ASHRAMETS VISION är att sprida fred mellan människor och religioner och har inställningen att olika religioner är olika vägar till Gud.

sitt enhetsmedvetande genom meditation och medvetenhet.

- Det är inte bara bliss och härligt hela tiden. Känslor kommer och går, men det gäller att vara medveten om att tankar och känslor är som vinden eller havet - de rör sig och finns där, men de är inte ditt sanna jag. Du låter dem finnas utan att de stör dig. Du slutar inte känna eller tänka. Det är varje dags utmaning att förhålla sig.

FR. DORATHICK MENAR att Guds närvaro är konstant i och runt oss. Den finns alltid där, precis som solen alltid skiner. Våra tankar liknar han vid moln som ibland skymmer sikten. Vi behöver befria våra hjärtan från negativitet och lugna våra tankar för att uppfatta Gud. Det gör vi genom andningsövningar, meditation eller konstnärligt utövande - och med en stark längtan som drivkraft.

- Gud är större än ord och idéer, på samma sätt som havet inte får plats i en kopp. Gud är inte bara ett koncept utan en levande närvaro att upplevas, inte bara förstås. Eftersom både Gud och livet är utan gräns är det vi som får kliva in i mysteriet.

Ju längre vi pratade, desto mer försvann min trötthet och skepsis. Vid lunchdags kände jag mig lätt och glad och hade gärna stannat längre än vi planerat på ashramet.

INNAN VI LÄMNADE fick vi också veta mer om ashramets bredare arbete i samhället.

Människor av alla trosin-

Father Bede Griffiths hus.

Father Dorathick Vj.

Här bodde vi.

Fika- och wifiplats i skuggan under ett banjanträd.

riktningar som söker Gud är välkomna till ashramet. Utöver att vara en plats för andligt sökande bedriver ashramet ett omfattande välgörenhetsarbete för de fattiga i området. De driver bland annat ett hem för äldre hemlösa, är engagerade i utbildning och barnomsorg för barn som annars inte skulle få gå i skolan. De erbjuder också

sjukvård och har byggt ett stort antal hus åt hemlösa.

Ashramet driver dessutom en liten mjölkgård med ett tjugotal kor, vilket gör det möjligt att förse fattiga barn under tre år samt äldre i byarna med mjölk.

Här är man också fullt medveten om klimatförändringarna. Ekologisk odling, kompostering och - inte minst - plantering

av träd, både inom och utanför området, är viktiga delar av verksamheten för att värna om Moder Jord. 🌱

Plus mer

www.shantivanamashram.com

THOR MIDWIND

Nymånehealing på distans!

Natthealing, Måndagshealing och Gaiahealing

Donera till:
Swish 123 22 32 296
BG 682-7695

thormidwind.se

